

YAZI-Diyanetin Dinine Karşı Sekülerizm Dini

Bengül Güngörmez

5 Haziran 2015

Son günlerde diyanet meselesi muhalefetin dilinden hiç düşmedi. HDP Genel Başkanı Selahattin Demirtaş, son olarak Elazığ'daki mitingde Diyanet'i yuhalattı ve şunları söyledi: "Biz anamızdan babamızdan her şeyden önce şunu öğrendik. Bizim halkımız açsa biz de aç olacağız. Bu nedenle diyorum ki dini iman en çok kullananlar kim biliyor musunuz, Diyanet İşleri. O nedenle bu belâdır, israf mekanizmasıdır. Diyanet'in yerine inanç işleri başkanlığı kuracağız." (Akşam)

İnanç işleri başkanlığı sözü ne kadar da tarafsız görünüyor! Nesnel, objektif ne dersiniz deyin! Peki gerçekten tarafsız mı yoksa inanç işleri özgürlüğü bize Batıcı sekülerist paradigma ve hegemonyasının benimsettiği bir amentü mü?

Bohçamız sözde tarafsızlık kokan laflarla dolu.. İnanç işleri, din dersinin baskı olduğu vs vs .. Bu dil eski CHP nin ve bugün sözde değişmiş olan yeni CHP nin dili. Bu dil dindar çoğunluğu yıllarca baskısı ve hegemonyası altında tutan sömürü dili. Bu dil Ortadoğu'da yeni umutlar yaratmış Müslüman Kardeşler'i boğan dil. Mısır'da darbenin dili. Dini ve kültürüyle yaşamak isteyen otantik halkları ezip geçen bir dil.

Elbette diyanet tartışılması gereken son derece sorunlu bir kurumdur. Özellikle Aleviler ve farklı mezhepler söz konusu olduğu için tartışılması gereken bir kurum. Fakat bir şeyi tartışmak başka, ona toptan karşı olmak başka. Özellikle de Türkiye de Batı'daki gibi bir Kilise Kurumu olmadığını düşünürsek, dinin arkasında Diyanet kurumu dışında hiçbir kurumun olmadığını, bir ruhban sınıfının olmadığını düşünürsek Diyanet'e toptan karşıtlık aynı zamanda dine, dinin yeni kuşaklara öğretilmesine bir karşıtlığı da içermiyor mu? Demirtaş'ın dili otantik Kürt halklarının dili değil, seçkinci, Seküler elitlerin dilidir. Marksist, Leninist dilin küresel çağdaki kısmen yumuşamış sözde demokratik ve çok kültürcü dilidir.

"İnanç işleri" lâfzı her dine aynı şekilde inanabilirsiniz ya da her dine aynı mesafede olabilirsiniz düşüncesini çağırıyor oysa ne bir Hıristiyan bu düşünceden hareketle aynı zamanda bir Müslüman ya da Yahudi olabilir ne de Müslüman veya Yahudi Hıristiyanlık'a da aynı ölçüde inanabilir. İnsanların inançla ilgili kararları kendilerine ait olduğu gibi inançlarıyla ilgili hizmetleri talep etme hakkına da sahiptirler. Ve en genelde bu hizmette azınlıkta kalanlara muhakkak hizmet verildiği gibi çoğunluğun talebi daha yaygın şekilde yerine getirilir.

John Locke, ünlü politika filozofu ve liberallerin şahı, Hoşgörü fikrini ortaya atmıştı fakat nedense ateistlere ve Romalı katoliklere Hoşgörü göstermek istemiyordu. Elbette Locke'un görüşü bu hâliyle bugün savunulamaz ama Locke'u anlayabiliriz. Diyanet diğer dinlere saygı ve hizmet çerçevesinde tekrar yapılandırılabilir fakat Diyanet'in asli unsurunun değişmesi beklenemez. Çünkü misyonu son derece tarihseldir. Biz kurmadık cedlerimiz kurdu, üstelik bunu başlatanlar Osmanlılar.

Sivil Dayanışma Platformu bünyesinde geçtiğimiz yıl diyanetle ilgili bir çalıştay yapmıştık. Diyanet kaldırılmalı mı kaldırılmalı mı sorusu çeşitli uzmanlar tarafından her boyutuyla tartışıldı. Bu tartışmaya katılan Pakistanlı bir katılımcı bize din işlerinde tam bir serbestlik

olunca kimse kimsenin camisine giremez oldu demiş ve bütün tartışmayı yeni bir mecraya sokmuştu.

Evet Ortodoks din her zaman eleştiriye tabi tutulur. Ortodoks dinin dışına düşenler onu eleştirir kimi zaman da hegemonyasının yıkılması yönünde faaliyette bulunur güzel ama anarşi ortamında inancımızı özgürce yaşayabileceğimizin garantisi nedir? Ortodoksi eleştirilebilir de heretik, muhalif ya da aykırı olan niye eleştirilemiyor? Sırf muhalif olduğum için haklı mı sayılacağım? Ortodoks bir hizmet yoksa istediğimiz gibi bir din hizmetinin bize sunulacağına garantisi nedir? Çocuğuma daha iyi bir dini eğitimin başkaları tarafından verilebileceğinin garantisi nedir? Şu sesleri duyar gibiyim. Devletin din eğitimi verdiği devlet okullarında düzgün bir din eğitimi mi veriliyor? O sıralardan geçmiş biri olarak bu soruyu haklı buluyorum ve evet verilmiyor diyorum ama bunu düzeltmek mümkündür. Bunun çözümü dine bigane nesiller yetiştirmek olamaz. Hatta okul dini eğitim için bir kanal görevi görebilir. Okul öğrencileri ailelerle işbirliği yaparak din eğitiminin doğru düzgün verildiği yerlere doğru kanalize edebilir ve buradaki eğitimi çocukların istismar edilmemesi yönünde denetleyebilir. Milli Eğitim'in ya da Diyanet'in sorumluluğunda din eğitiminin okul dışında kamusal alanda alınabileceği bir yapılanmaya doğru gidilebilir. Ama hiç kimse çıkıp sen çocuğuna inandığın dini öğretmezsin dolayısıyla daha objektif bir tutum benimsemelisin, inanç dersleri verebilirsin veya dua ezberletmeden yalnızca dinler tarihi öğretebilirsin diyemez. Bir anne baba kendisinin ve atalarının mezarı başında çocuğunun Fatiha okumasını talep ettiği için reddedilemez, cezalandırılmaz.. Cenazem kaldırılırken cenaze namazımın kılınmasını istiyorsam ve mezarımın başında çocuğumun Fatiha okumasını arzuluyorsam objektif, tarafsız, nesnel olamam.

Sayın Demirtaş'ın seçim meydanlarında diyanet hakkında kullandığı dil, iddia edildiği gibi tarafsız, nesnel değil, aslen Batıda ortaya çıkmış ve Hıristiyanlık'ın yerine ikame edilmiş vahye dayanmayan yeni bir dinin, "sekülerizmin" teolojisinden çıkmadır ve bugün Batı'nın soldan gelen düşünürleri tarafından dahi son derece eleştirilen bir dildir. Batıda solcular dine olan karşıtlıklarını yavaş yavaş terk ediyor ve solun başarısızlığını aşmak için Hıristiyan köklerine, İsa'ya hatta Aziz Paulus a yani kendi geleneklerine geri dönüyorlar. Madem Batı'yı hem de Batı'nın solunu kendisine rehber almış, o zaman sayın Demirtaş'a siyaseten başarılı olmak istiyorsa Batılı solcuların yaptığı gibi kendi köklerine, memleketine dönmesi en önemli tavsiyemizdir.

<http://www.yenisoz.com.tr/diyanetin-dinine-karsi-sekulerizm-dini-makale-3683>